

Blog 115: Maatschappij Hawaï

Zomaar een vraag. Eigenlijk niet eens een vraag. Hoewel, misschien een vraag maar dan zonder vraagteken. Maakt dat de vraag dan een opmerking of is het een opmerking die vraagt naar meer? Een vraag die krom kan klinken, duidelijk kan zijn, maar toch stiekem heb je geen idee. Wat moet je?!

Net als een pannenkoek en een koekenpan. Als je pannenkoeken bakt in een koekenpan, is het dan een koekenpannenkoek of een pannenkoekenpan? Het verschil zit denk ik in de ananas. Gooi ergens ananas op en je hebt Hawaï. Pizza Hawaï, tosti Hawaï, koffie Hawaï. Is het nu anders? Absoluut. Is het lekker? Niet echt. Het probleem is dat je weet wat er is, toch verrast het je. Soms lekker, soms smerig. Precies wat er mankeert aan de toekomst van onze monsters. Die ananas verknalt het. Omdat je eigenlijk niet doorhebt wat je wordt voorgeschoteld, verbaas je je toch ondanks dat je weet dat er ananas op zit. Als ik kijk naar de ananas om ons heen maak ik mij best zorgen over later. In wat voor toekomst komen onze monsters te leven.

De productie in ananas lijkt soms even stil te liggen, maar ineens worden er een aantal mensen opgepakt. Verdacht van terrorisme in aantocht. De ananas uit de hel blijkt toch weer in overvloed aanwezig. Dat is zeg maar ananas met ijzeren spikes in plaats van groen blad, de smaak prikkelt je tong niet, maar zorgt dat ie verbrand omdat het lijkt op gif uit Tsjetsjenië uit 1902 en verboden is in Iran. Instanties doen hun stinkende best die ananas voortijdig uit de schappen te trekken, maar zo vanuit het niets maakt me toch een vleugje wantrouwig voor later. Alsof het een één of ander complot is. Ik heb het sowieso niet zo met complotten, ook niet met de bedenkers. Volgens mij spannen die allemaal samen om ons te brainwashen. De ene ananas is de zaak nog niet uit of de volgende dondert al uit de struiken. Van tsunami's in Indonesië tot orkaankracht in Griekenland. De hel van '18 compleet met 40 graden in Nederland en de volgende reeks met bedorven ananassen vliegen je om de oren. Is het geen idioot die lukraak mensen te pletter rijdt, zijn er wel halve zolen op de weg.

Wat moet je nou? Je kroost vastklampen en opleiden tot kluizenaar? Kies je toch voor vrijheid in alle mooie vormen en hopen op het beste? Ga je toch voor de guldenmiddenweg en houdt je de touwtjes wel vast, maar stuur je bij of ga je

toch voor het zekere voor het onzekere wordt je radicaal zwitserlander? Ik heb geen idee. Ananas is best lekker op zn tijd, maar dan nergens op.

Niks geen Hawaï voor mij hier. Een stukje ananas gewoon puur. Net als mn monsters. Monsters Hawaï zonder ananas. Vrij om zelf te kiezen.

Vrijheid Hawaï